

האם חיי הלילה של תל-אביב מתעוררים לתחייה?

אצל בני בחצר

הפאצ'יו של בני אמדורסקי ביפו הפך מוקד-משיכה של המיזם

סלם מביאה אילנה, המלצרית הער-מונית, שאומרים עליה כי אינה מחייכת לעולם, אבל היא עובדת קשה.

בפאצ'יו, ליד העץ, קמה ומשוחזת עימה מעבר למעקה. הסיגנון היסטיכוני משווה למקום את אווירתו המיוחדת, שהפכה אותו מוקד חברתי חדש בתל-אביב. המקום גדוש מדי-ערב, קבוצות צעיריים סוערות הסוערת

שיחה מאיפלים למיפלים

בית ערבי אמיתי, לפי הסיגנון המקובל לכל אורך חופי היסטיכוני כון. כמה חדרים מסביב לחצר פתוחה, שבה צומח עץ שיטה אידיאלית לגור באקלים הארץ. שום אדריכל ישראלי עדיין לא מצא לה תחליף. מה קורה כשהופכים בית כזה למיס-עדה?

תחילה ניסה זאת רפי שאולי, כאשר הקים מיסעדה מכסיקאית ביפו העתיקה. משום-מה, זה לא הצליח. עכשיו ניסה זאת בני אמדורסקי, ה"דודאי בדימוס, וההצלחה היא מסחררת. באמצע — "החצר", שנתנה למיסעדה את שמה. מיטטח רצוף, ליד עץ, ושלין איבער-חמישה שולחנות פשוטים. מט-ביב — שניים-שלושה חדרים, כמו בבית-איכרים איטלקי. אפשר לשבת סביב שולחן רישמי, על כורסות. אפשר לשבת על הארץ, על כרס. אפשר לשבת לבד ליד שולחן קטן. אפשר להצטרף לקבוצה עליזה שתפסה את מחציתו של שולחן גדול.

אותם שכנים שהיו פעם ב"כסית", ואחר-כך ב"קליפורניה", ואחר-כך בכל מיני מקומות אחרים, לפי צו האופנה, ועכשיו ב"החצר". אמנים. נערות-זוהר. נערי-שעשועים. ביזנסמנים בעלי תודעה לילית. ח"כ בודד מלבין באופק. וגם סתם זוגות צעירים ונחמדים, ששמעו שזהו עכשיו המקום. השאלה העיקרית היא גם פה: "מי זה?" "מי זו?"

באו למקום פעמיים, ערב אחרי ערב, כשהם מביאים למקום גם את ידידיהם. בפעם השנייה באו ישר מפיג'ה-הצנחנים. אם שומר אריק שרון על דיאטה, לא ניכר עליו הדבר במקום זה.

לילי שרון צוחקת בכל-פה שעה שבעלה, אריק שרון, מאכיל ידידה במויידו, כדי להוכיח לה כמה טוב הקרפי-פלאמבה (חביתית בוטרת). השרונים